

Barnets Læge og derfor paa Forhaand gøre en Skolelægeinstitution ildeset i Lægestanden, er ikke den eneste og langt fra den mest vægtige af de Grunde, der har ført Ministeriet til at foreslaa, at al egentlig Lægebehandling skal være Skolelægen uvedkommende.

Man mener, at praktiske og lægelige Grunde maa medføre, at det vil være *uforsvarligt* at paalægge Skolelægen at paatage sig Behandlingen af de Børn, som han kommer i Berøring med som Skolelæge, og hos hvem han konstaterer sygelige Tilstande, der kræver Behandling.

Et saadant Paalæg maatte nemlig nødvendigvis have til Konsekvens, at Undersøgelserne maatte finde Sted langt oftere, og at Skolelægen tillige maatte fortsætte Behandlingen udenfor Skolen. Uden denne Udvidelse af Skolelægens Virksomhed kan det ikke anses for forsvarligt, at Skolelægen paatager sig Behandling af Sygdomme, som, hvis deres Udvikling ikke følges nærmere, kan udvikle sig til noget alvorligere, idet Forældrene, naar Skolelægen ordinerer Medicin eller Sengeleje, faar den Opfattelse, at dermed er der gjort, hvad der skal gøres, og i Tillid hertil lader Sagen gaa sin Gang.

Desuden bør man heller ikke se bort fra Hensynet til Forældrenes Frihed til selv at vælge deres Læge.

Dermed er ikke sagt, at Skolelægen skal være afskaaret fra ved given Lejlighed at foretage saadan Behandling af udvortes Skader af den ene eller anden Art, Forbinding af Saar el. lign., som kan ske uden nævneværdig Forsinkelse af Undersøgelserne, og som ikke kræver, at Barnets Tilstand fortsat følges; det vilde være urimeligt at henvise Barnet til en anden Læge med Hensyn til Forholdsregler, der kan foretages i en Haandevending og ikke kræver Efterbehandling, og den fornødne Begrænsning ligger i Bestemmelsen i nærværende Paragraf om, at „egentlig“ Lægebehandling er Skolelægen uvedkommende. Hvor langt Skolelægen i saa Henseende vil gaa, maa indenfor denne Ramme bero paa hans egen Bedømmelse af, hvad der i den foreliggende Situation kan anses for forsvarligt og ikke indebærende nogen Risiko.

Naar Skolelægen har henvist et Barn til at søge Lægebehandling, maa han tillige i det mulige Omfang kontrollere, at hans Henvisning efterkommes, og en udmærket Støtte heri vil han have, hvis der er ansat en Skolesundhedsplejerske. Om fornødent maa han selv søge Forhandling med Forældrene, ligesom han i alle vigtigere Tilfælde bør sætte sig i personlig Forbindelse

med den behandelende Læge og stille sine lagttagelser til Raadighed for ham.

Henvisning til en praktiserende Læge af Børn, som trænger til Lægebehandling, sker mest praktisk ved Anvendelse af en særlig Blanket, hvorpaa den behandelende Læge til Underretning for Skolelægen kan attestere, at Barnet er taget under Lægebehandling.

Til § 7.

Det foreslaas ved denne Bestemmelse, at Ansættelse som Skolelæge skal være betinget af, at vedkommende har gennemgaaet et *Kursus i Skolehygiejne*. Disse Kurser tænkes afholdt ved Undervisningsministeriets Foranstaltning, saaledes at den nærmere Tilrettelæggelse foretages af Sundhedsstyrelsen.

Fra denne Bestemmelse maa Sundhedsstyrelsen, der efter Bestemmelserne i § 10, Stk. 4, skal godkende Ansættelsen af Skolelægen, kunne dispensere, og dette vil særlig kunne blive nødvendigt ved den første Ansættelse af Skolelæger, der foretages efter Lovens Ikrafttræden.

Til § 8.

Som i de indledende Bemærkninger angivet, anser man det for unødvendigt at give Regler for Skolelægeordningen i København, der allerede er ordnet paa tilfredsstillende Maade, og foreslaar, at de endelige Bestemmelser i saa Henseende skal træffes af Kommunalbestyrelsen, naar det blot iagttages, at Ordningen byder mindst samme Tilsyn, som krævet af Loven.

Til § 9.

Bestemmelserne i denne Paragraf er en nødvendig Følge af de gældende Bestemmelser om Embedslægerens Virksomhedsomraade, jfr. Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 § 4 og Instruks for Amtslæger af 31. Marts 1915 § 9, hvorefter Amtslægen indenfor Amtslægekredsen fører Overtilsynet med alle Anliggender, som vedrører den offentlige Sundheds- og Sygepleje, og til Brug for Sundhedsstyrelsen bearbejder det herhenhørende statistiske Materiale, ligesom han i det hele i alle Forhold, der vedrører det offentlige, danner Mellemliddet mellem Sundhedsstyrelsen og de indenfor hans Embedsomraade virkende Læger.

Som Følge heraf maa Skolelægen i sin Virksomhed staa under Tilsyn af *Amtslægen*. Under Hensyn til den for Amtslægerne for Tiden gældende Lønningsordning, hvorefter Stillingen som Amtslæge kun delvis betragtes